

A felebaráti segítség szép példája

Több mint nyolcvan dolgozó adott vért tegnap a Szegedi Kenderfonóban a betegek számára

Egész napon át nagy volt a forgalom tegnap a Szegedi Kenderfonó orvosi rendelőjében. Ezúttal azonban nem a betegek, hanem az üzem legegészségesebb dolgozói ültek le egy-egy pillanatra a városbábában, várva, hogy rájuk kerüljön a sor. A szegedi Vértadó Állomás vette ugyanis birtokába ezen a napon az üzem orvosi rendelőt.

Budapesttől igen jó eredménnyel jártak a kiszállások véradások — ad fölvilágosított dr. Gál György adjunktus, az állomás vezetője —, s a kedvező fővárosi tapasztalatok nyomán most első ízben a szegedi Vértadó Állomás is „kiszállt» a város egyik legnagyobb üzemébe; előzőleg a városi Vöröskereszt irányításával az üzem Vöröskereszt aktívái széleskörű felvilágosító és szervező munkát végeztek az üzemben. Magam is tartottam egy előadást a véradásról, s filmen mutattuk be a véradó állomás munkáját.

Eredményes előkészítés

Ez a gondos előkészítő és szervező munka örvendetesen eredményesnek bizonyult. A véradó állomás dolgozói reggel fél 7-kor kezdtek meg a vérvételt, s délután fél 11-ig az üzemnek már 52 dolgozója jelent meg véradáson és adott — tényleg nélkül! — 11 liter vért. Minden egyes véradó 2 deciliter vért adott: ugyanis legfőbbjük most adott először vért életében.

Hogy szánták rá magukat erre a lépésre? Erről beszélgettünk véradása után az uzsonnázóhelyiségben az egyik önkéntes véradóval, Kasza Istvánnal.

— Harmincegy éve vagyok — mondta — a Szegedi Kenderfonó gyár dolgozója. Sokat megpróbáltam már az életemben, s kétszer is éppen az orvosok mentettek meg a haláltól. Két évvel ezelőtt a sebészeti klinikán operáltak. A kórtérben mellettem feküdt egy nagyon súlyosan beteg nő, akit a többszöri vértömlesztés tartott csak életben. Erre gondoltam, meg arra, hogy azzal a vérral, amit itt adunk, emberek életét menthetek meg az orvostudomány. Ezért jöttem el ide, amikor Bohata Józsefné szól, hogy véradás lesz.

A mások életének megmentésére

Bohata Józsefné az üzem Vöröskereszt alapszervezetének titkára. Az ő lelkes, fáradhatatlan szervező munkájának is része van abban, hogy a dolgozók közül ilyen sokan szánták rá magukat a véradásra. S példát is mutattak munkatársainak: reggel fél 7-kor az ő nevét írták fel elsőnek a kendergyári önkéntes véradók listájára. Bohatáné szól Katona Flórának is, aki az előfőnöki dolgozik.

— Először bizony félttem egy kicsit — mesélte —, de aztán adtak érzéstelenítő injekciót és nem éreztem semmi fájdalmat. Nekünk meg se kottyan ez a két deci vér. Másnak meg az életét mentheti meg. Ez a fontos. Én nem vártam, hogy pénzt adjanak a véremért, s nem vártam egyikünk sem. Milyen ember az, aki pénzért hajlandó csak felebarátján segíteni.

S ugyanez volt a véleménye a többieknek is, akiket megkérdeztünk. Tóth Józsefné, a gombolyító osztály dolgozójának, Xantusz Erzsébetnek, aki a kártyalóban dolgozik, s aki nemrégiben két újszülött gyermek életét

tét mentette meg azzal, hogy vért adott nekik. Emberbaráti kötelesség érzetétől áthatva jött el vért adni Ábrahám Ilona bérletszámoló is, az üzem NB I-es röplabdacsapatának kiváló játékosa. Ő is azt mondta, amikor megkérdeztük:

— Én nem akarok pénzt vért adni. Nem akarom, hogy ezért fizessenek nekem. De ha szólnak, hogy szükség van arra a vérral, amit én adhatok, bármikor szívesen adok majd vért, önként és ingyen.

A nők áldozatkészebbek

Érdekes volt megfigyelni, hogy az üzem férfi dolgozói mennyivel jobban „tartózkodtak» a véradástól, mint a nők. A délelőtti 52 véradó közül csupán 7 véradó volt férfi. „Gyávák a férfiak! — ez volt a nők véleménye, s a tény bizony az ő véleményüket igazolta. Ezt a tényt meg nem cáfolhatják a kendergyári férfi dolgozók sem: lemaradtak jócskán a nők mögött a véradásban.

Filip István, a gombolyító dolgozója volt az egyik a hét közül. Fiatalember, úgy 18–20 éves lehet.

Más üzemekben is megszervezik ezt az akciót

Eljött az első szegedi kiszállások véradásra Buza Imre is, a megyei Vöröskereszt titkára.

— Csongrád megyében — válaszolt munkatársunknak — már volt egy ilyen kiszállások véradás Szentésen. Ott az egyik környéki gazdaságban 40 ember adott vért. Üzembe most szálltunk ki először. Az eddigiek alapján örömmel mondhatom, hogy eredményesnek bizonyult ez a kendergyári kiszállítás. Egyébként további kiszállások véradásokat tervezünk Hódmezővásárhelyen a Mérleggyárban, Csongrádon a Bútorgyárban, s itt Szegeden is. A Szegedi Ruhagyárban. Reméljük, hogy ezek a ki-

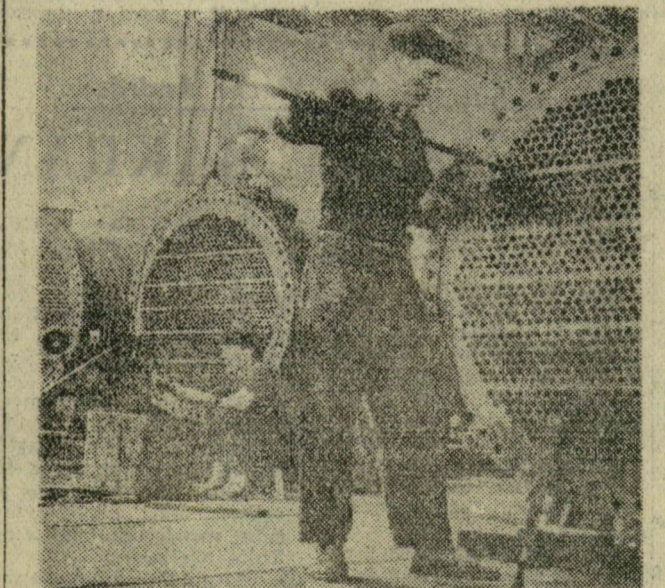
szállások véradások nagy segítségünkre lesznek majd a tértérmes véradás mozgalmának kiszélesítésében is.

Valóban ezért is jó érzés a Szegedi Kenderfonó gyárban végzett véradásról, ennek eredményességéről írni. Reggel fél 7-től délután fél 5-ig összesen 86 dolgozó adott vért a Kenderfonó gyárban. S a 86 közül egyetlen egyet sem a nyereség, a fizetés vágya vezett a véradásban. A felebaráti kötelességtudat, a humánus kötelességnek ezt az öntudatos vállalását kell az első szegedi kiszállások véradás legnagyobb, legszebb eredményeként elkönyvelnünk.

S dicséret illeti a szegedi Vértadó Állomás orvosait és dolgozóit, akik egyheti megfeszített munkával, túlórákkal készítettek elő e sikerösszes tárgyi feltételeit. Az ő munkájuk eredménye az is, hogy az üzemorvosi rendelőben a véradó állomáshoz hasonló körülmények mellett folyt a vérvétel, amelynek biztosították a teljes sterilitását. De nem szólhatunk dicséret nélkül az üzem vezetésének, párt- és szakszervezetének lelkes segítőkészségéről sem, ami szintén a siker egyik feltétele volt.

Papp Lajos

Exportgyártmányok az Április 4 Gépgyárban

Hőkecsere hővezetések készülnek exportra a budapesti Április 4 Gépgyárban. A vegyipari üzemekben használatos hővezetések közül ebben a negyedévben kilenc darabot készítenek mintegy 4 millió forint értékben.

Szabadtéri MOZAIK

Augusztus 16: szünnap * Befejeződtek a műszaki munkák Könyvjelző, műsornaptárral * Készül a Közlekedési Vállalat is az ünnepi napokra

Néhány nap múlva megjelennek a szegedi hirdetőoszlopokon is a szabadtéri játékok új plakátjai, amelyek minden előadás teljes szereposztását tartalmazzák.

Paul Robeson betegsége miatt lemondta közép-európai hangversenykörútját és a Szegedi Szabadtéri Játékokon sem tartja meg hangversenyét. A meghirdetett napon, augusztus 16-án, szerdán, szünnap lesz. A játékok Kárász utcai szervező irodája a váltott jegyeket kivánság szerint más előadásokra becsereleli, vagy visszaváltja.

A napokban tartották meg a Bánk bán énekari összpóráit. A Vaszy Viktor vezette próbákban a színház énekara, a Szegedi Zenekarátok Kórusa és a MÁV Hazánk dalköre vett részt.

Az EM Csongrád megyei Építőipari Vállalat dolgozói befejezték a színpadi és a nézőtéri műszaki munkákat.

Az építőipari munkások többek között a színpad helyreállításán dolgoztak és újrastellték a nézőtéri ülőhelyeket. A munkák értéke: 700 ezer forint. A műszaki átadás már megtörtént.

A János vitéz előadásaira az Állami Operaház és a Szegedi Nemzeti Színház műhelyeiben új színpadi ruhák készülnek. Az előadásokon minden szereplő ezekben az új jelmezekben lép fel.

A Szegedi Nyomda Vállalat olyan díszes több színű könyvjelzőt készít, amely a játékok műsornaptárát tartalmazza. A könyvjelzőt — amelyek néhány nap múlva forgalomba kerülnek — a boltokban vásárolt könyvekhez ajándékként minden vevő megkapja.

Szerdán Szegedre érkeztek a Magyar Filmhíradó munkatársai és megbeszélést kezdtek Mikó András rendezővel, a játékokkal kapcsolatos filmhíradó készítéséről.

A Szegedi Közlekedési Vállalat már hónapokkal ezelőtt megkezdte a készülődést a szabadtéri játékok alkalmával várható nagy forgalom zavartalan lebonyolítására. A villamosok és autóbuszok nagyrészt felújították, átfestették, sőt előrehozták a harmadik negyedére ütemezett felújításokat is. Mindezt azért, hogy a szabadtéri játékok ideje alatt minél több, szebb és jobb kocsit legyen forgalomban.

A szerelvények rendbehozása mellett a Széchenyi téren, a Dugonics téren és a Tolbuhin sugárúton átfestették 30 vezetőkartó oszlopot. A belváros területén folyamatosan cserélik az elhasznált villamosmegállótáblákat. A villamosok tisztántartására vegyszeres gyomirtást végeztek. Most mutatn már mindenben felkészült a Szegedi Közlekedési Vállalat, külön megbeszélések felhívja a forgalmat dolgozókat figyelemre a fokozott udvariasságra és figyelmesre.

A város várja vendégeit

Nyolc nap múlva, holnaphoz egy hétre, július 22-én, szombaton ismét megszólalnak a harsonák, fölzendülnek Erkel Ferenc örökszép operájának, a Hunyadi Lászlónak felejthetetlen dallamai: megkezdődnek újra — immár harmadikban — a Szegedi Szabadtéri Játékok. Közel tehát az ünnep, s az illendőség és a kötelesség most azt kívánja, vegyük számba, hol tartunk a felkészüléssel, az előkészületekkel, s mi még a tennivaló, az elvégzendő, ami hátra van, annak biztosítására, hogy az ünnepi hetek idején jól érezzék magukat vendégeink és valóban szép emlékekkel gazdagodva távozzanak majd városunkból.

A felkészülés jelenlegi helyzetének megvizsgálása azért is szükséges, mert soha ilyen nagy érdeklődés nem előzte meg még a játékokat, mint az idén. Igaz, közömbösséget, érdektelenséget az elmúlt két évben sem tapasztaltunk, ilyesmire egyáltalán nem papaszkodhatunk. Ebben az évben azonban — mint az eddigi adatok és számok mutatják — jóval több vendég érkezik majd Szegedre, mint a szabadtéri játékok két esztendeje óta bármikor. Tavaly például a városi tanács idegenforgalmi hivatala összesen 36 ezer, úgynevezett vendégnapra vett igénybe szálláshelyet, az idén viszont már eddig — s még nyilvánvalóan ér-

keznek jelentkezések — több mint 43 ezer vendégnapra kell szobát, szállást biztosítani az idegenforgalmi hivatalnak. Tavaly az úgynevezett fizetővendég-szolgáltatásban 150 szoba állt a vendégek rendelkezésére. Az idén ez a szám is megnőtt, s jelenleg 200 ilyen szoba várja a vendégeket.

A számok önmagukban is szemléltetően dokumentálják az érdeklődés nagyarányú növekedését. Ez azonban csak a dolog egyik oldala. Az érdeklődés változásának más figyelemre méltó és említésre érdemes vonásai is vannak. Mindenekelőtt: nagyon örvendetes a játékok előadásain részt venni kívánó szövetkezeti parasztok számának jelentős növekedése. Ismeretes, hogy az ipari munkásság kezdetől fogva igen nagy érdeklődéssel kísérte a szegedi ünnepi heteket, s a munkások az idén is igen nagy számban lesznek ott az előadásokon, a nézőtérben. Ami azonban a dolgozó parasztság jelentkezését illeti, itt valóságos fordulatról beszélhetünk. Isaszegről, Gödöllőről például különvonat szállítja majd Szegedre a szövetkezeti parasztokat, s nem maradnak el tőlük a jelentkezésben a szegediek és a környékiek sem. S ami különösen figyelemre méltó ebben: a dolgozó parasztok nemcsak a hozzájuk kétségtelenül igen közel álló János vitézt, hanem a moszkvai Nagyszínház balettagyűjtésének előadásaira is hasonlóan nagy számban vásároltak jegyeket. Nem egyszerű érdeklődésről van csak tehát szó, hanem az igények nyilvánvaló és örömmel tapasztalható növekedéséről is. Az a parasztság, amelyik az elmúlt években a gazdálkodásban, a termelőszövetkezetek létrehozásában, megteremtésében a maga számára a legkorszerűbb formát, most már ennek az új életformának a lehetőségeit felhasználva, a művelődésben is előbbre akar lépni, és abban is a legjobbat, a legnemesebbet, a korszerűt és a modern igényt.

Az érdeklődés változásának másik örvendetes jele, hogy — az elmúlt két évvel ellentétben — vendégeink jelentős része nemcsak egy napra, hanem jóval hosszabb időre, a legtöbbször három-négy napra érkeznek városunkba. Örömmel fogadjuk ezt a változást is, hiszen minden kimondott és leírt szónál szebben bizonyítja ez, hogy vendégeink az elmúlt két évben csakugyan jól érezték magukat Szegeden. Külön öröm, hogy nemcsak a hazai közönség, de a külföldiek helyfoglalására is ez jellemző. Az a 120 tagú lengyel csoport például, amelyik tavaly látogatást tett a városban, az idén is eljön, de most már nem egy napra, hanem jóval hosszabb időt töltenek majd itt.

Mi az oka e változásoknak? Miért változott meg ilyen örvendetesen az érdeklődés? Az egyik legfontosabb ok, azt hisszük, egészen nyilvánvaló. Azért növekedhetett meg ilyen nagy arányban és mértékben az érdeklődés, mert a Szegedi Ünnepi Hetek legjelentősebb eseményei, a szabadtéri előadások az elmúlt két esztendőben nemcsak, hogy megfeleltek a várakozásnak és nem okoztak csalódást sen-

kinek, hanem valósággal páratlan hatású művészi élményt nyújtottak a közönségnek. A Hunyadi László, Az ember tragédiája, a szovjet balett Jean d'Arc-ja és a többi felejthetetlen szépségű előadás emléke magától értetődően hatalmas vonzóerőt jelent. De ebből a szempontból ugyanilyen fontos az is, hogy az idei program sem ígér kevesebbet, mint az elmúlt évek, s nyugodtan mondhatjuk, hogy a megvalósulásban sem lesz a kevesebb, s azok a tízezrek, akik az idei előadásokat végignézik, talán még szebb, még jobb, még nagyobb hatású előadásokat láthatnak majd, mint tavaly és tavalyelőtt.

Nem kis vonzóerőt jelentenek az úgynevezett kiegészítő rendezvények. Ezek között különösen a sportesemények ígérkeznek az idén érdekesebbnek, mindenekelőtt az V. nemzetközi maratóni futóverseny és a Magyarországi-Jugoszláviai férfi atlétikai viadal. Ilyen tekintetben azonban nem lebecsülendők a különféle kirándulási lehetőségek, a repülőgépjáratok, és — a romantikus hajlamúaknak — az éjszakai vizibusz-séták a Tiszán. Összintén meg kell azonban mondanunk, hogy ezekkel a kiegészítő rendezvényekkel nem vagyunk mindenben és teljesen megelégedve. Nem elég érdekesek, nem elég változatosak és nem is elég színvonalasak még ahhoz, hogy valóban méltók legyenek a szabadtéri játékokhoz. Egyik legfontosabb feladatunk éppen ezért, hogy ezek a rendezvényeknek a színvonalát a legközelebbi jövőben — már a következő esztendőben — a kívánt színvonalra emeljük, hogy ezzel is tovább fokozhassuk az ünnepi hetek varázsát.

Az eddig ismertek számok, adatok és tények a felkészülés helyzetéről is beszéltek, s többek között azt bizonyították, hogy az előkészületek jó ütemben haladnak. A napokban megkezdődtek a próbák a hatalmas színpadon, a vendéglátó vállalatok is előkészítik a látogatók fogadására, s egyre több az utcákon és a tereken a virág, a lakosság közreműködésével csinosodik, szépül a város. Szeged az idén is felkészülve várja vendégeit, s mindent megteszünk azért, hogy senkit ne érjen majd csalódás, sőt mindenki többet kapjon itt Szegeden az ünnepi hetek idején — látnivalóban, élményekben egyaránt — mint amit vár.

Mindez természetesen egyáltalán nem jelent azt, hogy már nincs több tennivaló. A hatalmas és minden eddiginél nagyobb érdeklődés többek között új szálláshelyek kiépítését is megköveteli. Iskolákat is fel lehet és fel kell használni erre a célra, s gondoskodni kell arról, hogy ezekben az épületekben megfelelő szállás álljon majd vendégeink rendelkezésére. A még befutó megrendeléseknek is eleget kell tenni, s továbbra is biztosítani kell a jegyelosztás zavartalanását. Egyszóval, mindent meg kell tennünk ezután is, ami tőlünk telik, hogy vendégeink az ünnepi hetek idején az idén is jól érezzék magukat Szegeden, és hogy valóban szépp, felejthetetlen élményekkel távozzanak majd a szabadtéri játékok befejeztével városunkból.

Ökrös László